

Statsrådets förordning

om joniserande strålning

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av strålsäkerhetslagen (859/2018):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Begränsning av tillämpningsområdet

Förordningen tillämpas inte på icke-joniserande strålning.

2 kap.

Allmänna principer

2 §

Exponering som ska beaktas vid berättigandebedömning och vid optimering av strålskyddet

Vid berättigandebedömning och vid optimering av strålskyddet inom strålningsverksamhet ska hänsyn tas till yrkesmässig exponering, exponering av allmänheten och medicinsk exponering.

Vid berättigandebedömning av individuell medicinsk exponering beaktas inte den yrkesmässiga exponeringen eller exponeringen av allmänheten.

Vid berättigandebedömningen av skyddsinsatser och optimeringen av strålskyddet i nödsituationer med strålrisk och i befintliga exponeringssituationer ska hänsyn tas till den yrkesmässiga exponeringen och exponeringen av allmänheten före, under och efter skyddsinsatserna.

Vid den berättigandebedömning och optimering av strålskyddet som avses i 1 och 3 mom. ska även beaktas de avfall som uppkommer samt den strålningsexponering som hanteringen av dessa avfall orsakar.

3 §

Bedömning av de sammanräknade fördelarna

Vid bedömning av de sammanräknade fördelar som avses i 5 § i strålsäkerhetslagen (859/2018) ska hälsofördelarna för den exponerade individen samt fördelarna för samhället beaktas.

När effekterna bedöms ska hänsyn tas till strålningsexponeringen och de därmed förorkade men för hälsan, miljöskador, skador för egendom och samhällets funktioner.

4 §

Individuell berättigandebedömning av medicinsk exponering

Berättigande till sådan medicinsk exponering som orsakas av en undersökning, åtgärd eller behandling ska bedömas på förhand och individuellt. Vid bedömningen ska beaktas ändamålet för och särskilda syften med undersökningen, åtgärden och behandlingen samt de individuella egenskaperna hos den person som blir föremål för det ovanstående. Vid bedömningen av fördelar och skador ska tillgängliga, alternativa metoder för uppnående av ändamålet för undersökningen, åtgärden eller behandlingen samt dessa metoders effektivitet, fördelar och riskfaktorer beaktas.

För medicinsk forskning som avses i lagen om medicinsk forskning (488/1999) ska den medicinska exponeringen av den som undersöks bedömas på förhand och berättigandet till exponeringen motiveras.

5 §

Berättigande till icke-medicinsk exponering vid utbildning av personer

Berättigande för metoder och enskilda tillämpningar med sådan exponering som avses i 14 kap. i strålsäkerhetslagen ska motiveras. I motiveringen ska utöver det som föreskrivs i 4 § 1 mom. även samhälleliga värden och etiska aspekter beaktas.

6 §

Berättigande för konsumentvaror

Vid berättigandebedömning av tillverkning, import och transport mellan EU-länderna sådana konsumentvaror som förorsakar exponering för joniserande strålning ska följande betraktas:

- 1) konsumentvarans egenskaper och prestanda med avseende på varans lämplighet för det avsedda ändamålet,
- 2) konsumentvarans konstruktion och tekniska egenskaper med avseende på möjligheten att minimera den strålningsexponering och potentiella exponering som varan förorsakar vid sedvanlig användning och vid eventuellt missbruk,
- 3) behovet av det säkerhetstillstånd som gäller användningen av konsumentvaran och möjligheten att befria varan från säkerhetstillståndet,
- 4) konsumentvarans överensstämmelse med kraven,
- 5) behovet att kräva att det radioaktiva avfall som konsumentvaran förorsakar ska oskadliggöras,
- 6) korrektheten hos konsumentvarans märkningar,
- 7) de uppgifter och anvisningar till konsumenten som gäller säker och korrekt användning av konsumentvaran och oskadliggörande av radioaktivt avfall.

7 §

Utlåtanden och andra utredningar om berättigande för verksamhet

Som en del av den berättigandebedömning av verksamhet av nytt slag som avses i 24 § i strålsäkerhetslagen Strålsäkerhetscentralen, om inte det är uppenbart onödigt för avgörandet av ärendet, begär utlåtande av

- 1) strålsäkerhetsdelegationen,

- 2) dataombudsmannen, om verksamheten hänför sig till faktorer som gäller dataskyddet,
- 3) centrala intressegrupper vid behov, i de fall dessa kan påverkas av den avsedda verksamheten.

Dessutom ska Strålsäkerhetscentralen av en sakkunniginrättning eller någon annan expert vid behov begära en utredning av tekniken och säkerheten i fråga om den anordning eller metod som används för den verksamhet som avses i 1 mom.

Verksamhetsutövaren ska sörja för att Strålsäkerhetscentralen för den berättigandebedömning som avses i 24 § i strålsäkerhetslagen har tillgång till ett ställningstagande av

- 1) den etiska kommitté som avses i lagen om medicinsk forskning när en människa utsätts för strålning avsiktligt inom tillämpningsområdet för den lagen,

- 2) Institutet för hälsa och välfärd när hälso- och sjukhusmetoden bedöms och det är fråga om en metod av nytt slag som förorsakar medicinsk exponering av en stor del av allmänheten eller som förorsakar omfattande medicinsk exponering.

I det fall som avses i 3 mom. 1 punkten ska etiska kommittén höra experter i medicinsk användning av strålning.

8 §

Begränsning av exponering vid optimering av strålskyddet

Den optimering av strålskyddet som avses i 6 § 1 mom. i strålsäkerhetslagen ska i fråga om yrkesmässig exponering och exponering av allmänheten utföras så att storleken på den dos som orsakas för personen, den potentiella exponeringen samt antalet personer som exponeras är så låg som praktiskt är möjligt genom beaktande av den aktuella kunskapen och tekniken samt de ekonomiska och samhällseliga aspekterna.

Onödig medicinsk exponering ska undvikas. I detta syfte ska man beakta följande:

- 1) valet av anordningar,
- 2) valet av de parametrar som påverkar anordningarnas kapacitet,
- 3) fastställandet av patientdosen och mätningen av aktiviteten hos radioaktiva läkemedel som ges till patienter,
- 4) kvalitetssäkringen.

9 §

Optimering av strålskyddet för den undersökta person som deltar i medicinsk forskning

Strålningsexponeringen av den undersökta person som deltar i sådan medicinsk forskning som avses i lagen om medicinsk forskning ska planeras individuellt, om undersökningen, åtgärden eller behandlingen antas medföra hälsofördelar för den som undersöks. Dosrestriktioner ska användas när den strålningsexponering som undersökningen förorsakar inte väntas ha direkta hälsofördelar för den som undersöks.

10 §

Optimering av strålskyddet av stödpersoner

En stödperson ska få handledning och skyddas så att den strålning som han eller hon exponeras för hålls så låg som det praktiskt sätt är möjligt.

11 §

Utskrivning av patienter som avger strålning

Om patienten har fått ett radioaktivt läkemedel eller om det har implanterats en sluten strålkälla i patienten, får den strålningsexponerade personen skrivas ut först då den förutsedda dos för stödpersonen och allmänheten som förorsakas av det radioaktiva ämnet i kroppen beräknas bli lägre än dosgränsvärdet.

Den läkare som ansvarar för den medicinska exponeringen ansvarar även för utskrivningen av patienten och för att patienten eller patientens representant ges skriftliga anvisningar på så sätt att onödig exponering av personer som är i kontakt med patienten kan förebyggas.

12 §

Grunderna för beräkning och fastställande av strålningsexponering

De metoder för beräkning som används vid fastställande av strålningsexponering ska vara lämpliga för ändamålet och som konstaterats vara tillförlitliga.

Vid fastställande av strålningsexponering ska de grunder för beräkning och fastställande som anges i bilagorna 1–3 användas.

3 kap.

Dosgränser

13 §

Dosgränser för strålningsarbetare

Den effektiva dos som orsakas för strålningsarbetaren vid strålningsverksamhet får inte vara högre än 20 millisievert (mSv) per år.

Ekvivalentdosen för ögats lins får inte vara högre än 100 mSv under en period på fem på varandra följande år. Per år får dosen dock inte vara högre än 50 mSv.

Ekvivalentdosen för huden får inte vara högre än 500 mSv per år som den genomsnittliga dosen för 1 kvadratcentimeter (cm²) på det hudområde som exponeras mest.

Ekvivalentdosen för händer, armar, fötter och vristar får inte vara högre än 500 mSv per år.

14 §

Dosgränser för allmänheten och för arbetstagare som är jämförbar med allmänheten

Den effektiva dos som strålningsverksamheten orsakar allmänheten får inte vara högre än 1 mSv per år.

Ekvivalentdosen för ögats lins får inte vara högre än 15 mSv per år.

Ekvivalentdosen för huden får inte vara högre än 50 mSv per år som den genomsnittliga dosen för 1 cm² på det hudområde som exponeras mest.

ad som föreskrivs i 1–3 mom. gäller dessutom andra arbetstagare än strålningsarbetare, nödsituationspersonal eller bistående nödsituationspersonal.

15 §

Dosgränser för studerande och praktikanter

När en studerande eller praktikant deltar i användningen av strålkällor i enlighet med vad som föreskrivs i 99 § i strålsäkerhetslagen får den effektiva dos som orsakas för personen inte vara högre än 6 mSv per år.

Ekvivalentdosen för ögats lins får inte vara högre än 15 mSv per år.

Ekvivalentdosen för huden får inte vara högre än 150 mSv per år som den genomsnittliga dosen för 1 cm² på det hudområde som exponeras mest.

Ekvivalentdosen för händer, armar, fötter och vristar får inte vara högre än 150 mSv per år.

På de praktikanter och studerande som har fyllt 18 år och som måste använda strålkällor i sitt arbete under sina studier tillämpas dosgränserna för strålningsarbetare enligt 13 §.

På övriga praktikanter och studerande tillämpas de i 14 § avsedda dosgränserna för allmänheten och arbetstagare som är jämförbar med allmänheten.

4 kap.

Skyldigheter för verksamhetsutövare

16 §

Klassificering av strålningsverksamhet

Den klassificering av strålningsverksamhet som avses i 27 § i strålsäkerhetslagen ska göras separat för den yrkesmässiga exponeringen, exponeringen av allmänheten och medicinsk exponering. Vid klassificeringen utreds den strålningsexponering som den normala verksamheten förorsakar och den potentiella exponering som strålsäkerhetsincidenter kan förorsaka.

Dessutom ska en klassificering som baserar sig på strålkällan göras för öppna strålkällor i laboratorium, för radioaktiva utsläpp, för slutna strålkällor och för avfall som ska slutförvaras i högar.

Strålningsexponeringen och strålkällan kan vara av kategori 1, 2 eller 3. Kategori 1 motsvarar den maximala strålningsexponeringen, strålkällans maximala aktivitet eller avfallets mängd eller aktivitetskoncentration. Sådan strålningsexponering eller sådana strålkällor i verksamheten som inte hör till någon av de ovannämnda kategorierna, hör till kategori E. Bestämmelser om klassificeringen av strålningsexponering och strålkällor finns i bilaga 4.

17 §

Användning av strålsäkerhetsexperter

Verksamhetsutövaren ska sörja för att en strålsäkerhetsexpert

1) anlitas intensivt i strålningsverksamheten, om den i 16 § avsedda yrkesmässiga exponeringen eller exponeringen av allmänheten tillhör kategori 1 eller 2,

2) är tillgänglig, om strålningsverksamheten innefattar sådan yrkesmässig exponering eller exponering av allmänheten som tillhör kategori 3.

En strålsäkerhetsexpert ska dessutom anlitas

1) vid inledande av ny strålningsverksamhet,

2) när strålningsverksamheten ändras så att den kategori som den yrkesmässiga exponeringen eller exponeringen av allmänheten tillhör ändras,

3) om problem i strålskyddet för arbetstagarna eller allmänheten upptäcks,

4) när strålningsverksamhet med radioaktiva ämnen upphör och det gäller de fall som avses i 18 § 12 och 13 punkterna.

Trots vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska en strålsäkerhetsexpert anlitas åtminstone i de fall som avses i 18 § åtminstone när det behövs råd

1) vid tandröntgenundersökningar där en panoramatomografiröntgenapparat, kefalostat eller tandröntgenapparat med vilken bilden tas på en intraoral bildreceptor,

- 2) vid sådana röntgenundersökningar av djur som görs med en tandröntgenapparat,
- 3) vid användning av sådana skyddade röntgenapparater inom industrin,
- 4) vid sådant utövande av verksamhet inom luftfarten som kräver säkerhetstillstånd.

18 §

Delområden i användningen av strålsäkerhetsexperter

En strålsäkerhetsexpert ska anlitas i enlighet med 17 § åtminstone vid

- 1) påvisande av berättigande för strålningsverksamhet,
- 2) bedömning och begränsning av yrkesmässig exponering och av exponering av allmänheten,
- 3) fastställande och användning av dosrestriktioner för optimering av strålskyddet,
- 4) beredskap för strålsäkerhetsincidenter och upprättande av planer som gäller dessa,
- 5) utförande av säkerhetsbedömningar av strålningsverksamhet,
- 6) upprättande av skyddsarrangemangsplaner,
- 7) upprättande av kvalitetssäkringsprogram för strålningsverksamhet,
- 8) utarbetande av strålsäkerhetsanvisningar för arbetstagare,
- 9) fastställande av arbetstagarnas behov av strålskyddsutbildning och fortbildning samt vid planering av utbildningen,
- 10) ibruktagande av strålningsmätare och mätanordningar och vid säkerställande av mätprecision,
- 11) ibruktagande av strålkällor och av deras användnings- och förvaringsställen samt av strålskyddsutrustning och säkerhetssystem som gäller dessa,
- 12) arrangemang för hantering av radioaktivt avfall,
- 13) upphörande med användningen av strålkällor och av utrymmen som använts för dessa,
- 14) klassificering av strålningsarbetare,
- 15) klassificering av arbetsområden,
- 16) ordnande av övervakning av exponeringsförhållanden och individuell dosövervakning,
- 17) arbetsarrangemang för arbetstagare som är gravida eller ammar,
- 18) arrangemang som gäller utsläpp av radioaktiva ämnen,
- 19) ordnande av övervakning av exponering av allmänheten,
- 20) utarbetande av statusrapporter avseende radioaktivitet i miljön,
- 21) utredning av orsaker till strålsäkerhetsincidenter och av den strålningsexponering som dessa orsakar samt vid planering av åtgärder som behövs för att förebygga motsvarande händelser.

19 §

Användning av experter i medicinsk fysik

Verksamhetsutövaren ska sörja för att en expert i medicinsk fysik anlitas intensivt i strålbehandlingsverksamheten, med undantag av etablerade isotopbehandlingar.

En expert i medicinsk fysik ska dessutom anlitas vid annan isotopbehandling än sådan som avses i 1 mom. samt vid interventionell radiologi, datortomografi och annan verksamhet som förorsakar stor medicinsk exponering.

Vid annan verksamhet än den som avses i 1 och 2 mom. ska en expert i medicinsk fysik anlitas när verksamheten inleds och vara tillgänglig under den tid verksamheten pågår.

Utöver det som föreskrivs i 3 mom. ska en expert i medicinsk fysik anlitas även vid tandröntgenundersökningar där en panoramatomografiröntgenapparat, kefalostat eller tandröntgenapparat med vilken bilden tas på en intraoral bildreceptor, om det behövs råd i något sådant fall som avses i 20 §.

När anordningar för hälso- och sjukvård används för sådan utbildning som avses i 4 kap. i strålsäkerhetslagen tillämpas 3 och 4 mom.

20 §

Delområden i användningen av experter i medicinsk fysik

En expert i medicinsk fysik ska anlitas för att sörja för dosimetrin vid medicinsk exponering inklusive de fysikaliska mätningar som behövs för att fastställa strålningsexponeringen samt för att ge råd gällande strålningsanordningar.

En expert i medicinsk fysik ska dessutom anlitas

- 1) vid optimering av strålskyddet för en person som ska utsättas för medicinsk exponering eller för ett foster av en gravid person som ska undersökas, behandlas eller bli föremål för en åtgärd,
- 2) vid jämförelse av nivåerna på strålningsexponeringen av patienten med referensnivåerna,
- 3) vid utarbetande av anvisningar för utförandet av konventionella radiologiska undersökningar, åtgärder och behandlingar,
- 4) vid val av mätinstrument,
- 5) vid tekniskt definierande av strålningsalstrande anordningar,
- 6) vid planering av utrymmen som används i verksamheten,
- 7) vid planering och genomförande av kvalitetssäkringsprogram för strålningsalstrande anordningar,
- 8) vid mottagningskontroller av anordningar och vid påvisande av uppfyllande av acceptanskrav medan drift pågår och av andra krav som gäller anordningar och användningen av dem,
- 9) vid utförande av säkerhetsbedömningar av medicinsk exponering,
- 10) vid utredning av avvikande medicinska exponeringar och planering av åtgärder som behövs för att förhindra motsvarande incidenter,
- 11) vid planering och ordnande av strålskyddsutbildning för personalen.

21 §

Samarbetet mellan experter

Verksamhetsutövaren ska vid medicinsk användning av strålning sörja för att en strålsäkerhetsexpert och en expert i medicinsk fysik samarbetar vid optimeringen av strålskyddet.

22 §

Personalresurser

För att säkerställa säkerheten vid medicinsk användning av strålning ska

- 1) en specialistläkare i onkologi vara tillgänglig vid varje strålbehandlingstid och en specialistläkare i klinisk fysiologi och isotopmedicin vara tillgänglig vid varje radionuklidbehandling,
- 2) ska vid strålbehandling närvara två röntgenskötare eller, om två röntgenskötare inte är tillgängliga, tillfälligt en röntgenskötare och därtill en sjukhusfysiker med skyddad yrkesbe-teckning enligt lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) som behärskar säkerställandet och avbrytandet av behandlingen,
- 3) en sjukhusfysiker vara tillgänglig vid varje strålbehandling för att säkerställa beräkningen av dosen och genomförandet av behandlingen, med undantag av etablerade isotopbehandlingar,

4) en specialistläkare i klinisk fysiologi och isotopmedicin vara tillgänglig för att säkerställa bedömningen av berättigandet före varje isotopundersökning och för att tolka resultaten samt en läkare med lämplig utbildning vara tillgänglig för att tolka resultaten av kombinerade undersökningar,

5) vid tillverkning av radioaktiva läkemedel finnas tillgång till den personal som krävs för att i enlighet med 14 § i läkemedelslagen (395/1987) följa god tillverkningssed,

6) en sådan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården som anvisats till uppgiften av en sådan läkare som avses i 114 § 1 mom. i strålsäkerhetslagen vara tillgänglig när den som undersöks eller vårdas ges radioaktiva läkemedel,

7) vid isotopundersökningar en röntgenskötare, bioanalytiker eller en sjukskötare med utbildning i avbildning inom isotopmedicin närvara för att säkerställa genomförandet av undersökningen.

Vid radiografi inom industrin ska den som utför avbildningen ha åtminstone en assistent, om avbildningen utförs någon annanstans än i ett rum som är avsett för detta ändamål.

5 kap.

Säkerhetstillstånd och säkerhet

23 §

Uppgifter som ska lämnas vid ansökan om säkerhetstillstånd

I ansökan om säkerhetstillstånd ska lämnas de uppgifter som avses i bilaga 5.

24 §

Utredningar och anmälningar vid import och export av slutna strålkällor med hög aktivitet

Innan ett säkerhetstillstånd beviljas för export av en sluten strålkälla av kategori 1 eller 2 ska Strålsäkerhetscentralen hos bestämmelselandets behöriga tillsynsmyndighet försäkra sig om att det inte från bestämmelselandets sida finns något hinder för import och att mottagaren är behörig att ta emot källan.

De anmälningar som avses i 76 § 3 mom. i strålsäkerhetslagen ska vid import och export av slutna strålkällor med hög aktivitet av kategori 1 och 2 göras för varje parti strålkällor och i enlighet med det som Strålsäkerhetscentralen bestämmer närmare säkerhetstillståndets villkor.

25 §

Ändring av säkerhetstillståndet

Väsentliga ändringar i verksamheten förutsätter att säkerhetstillståndet ändras på förhand, om

- 1) innehavaren av säkerhetstillståndet byts,
- 2) ändringen innebär att strålningsexponeringen eller strålkällans kategori ändras från kategori 2 eller 3 till kategori 1, eller från kategori 3 till kategori 2,
- 3) den strålsäkerhetsansvarige byts eller det görs någon annan betydande ändring i ledningssystemet,
- 4) ändringen innebär att den säkerhet som avses i 54 § i strålsäkerhetslagen borde ändras eller att en sådan sluten strålkälla med hög aktivitet som specificeras i säkerheten byts,
- 5) en strålkälla som ska användas för strålbehandling tas i bruk,
- 6) någon annan strålkälla än de som avses i 4 och 5 punkterna tas i bruk, om strålkällan avseende dess strålningsegenskaper och strålsäkerhetsegenskaper avviker från de som redan an-

vänds i verksamheten enligt säkerhetstillståndet eller om strålsäkerheten under det att strålkällan används förutsätter ändringar av skyddskonstruktionerna eller av arrangemangen gällande användningsplatsen,

- 7) en strålkälla används för ett annat ändamål än det för vilket tillståndet har beviljats,
- 8) verksamhetsplatsen ändras,
- 9) verksamheten ändras så att de i säkerhetstillståndet godkända mängderna av, egenskaper hos eller arrangemangen i anslutning till de radioaktiva avfallen eller till det avfall som avses i 78 § 3 mom. i strålsäkerhetslagen ändras,
- 10) verksamheten ändras så att utsläppen av radioaktiva ämnen eller deras egenskaper ändras så att de avviker från det som godkänts i säkerhetstillståndet.

26 §

Anmälan om ändringar i en verksamhet som kräver säkerhetstillstånd

Ändringar i sådan verksamhet som kräver säkerhetstillstånd ska anmälas till Strålsäkerhetscentralen inom två veckor från det att ändringen gjorts, om

- 1) kontaktuppgifterna till innehavaren av säkerhetstillståndet ändras,
- 2) ändringen innebär att strålningsexponeringens eller strålkällans kategori ändras från kategori 2 eller 1 till kategori 3, eller från kategori 1 till kategori 2,
- 3) någon annan strålkälla än de som avses i 25 § 4-6 punkterna tas i bruk,
- 4) det görs en väsentlig ändring i ett kvalitetssäkringsprogram för strålbehandling,
- 5) användningen av en strålkälla upphör,
- 6) strålningsverksamheten upphör helt eller delvis.

Om användningen av en strålkälla vars innehav kräver säkerhetstillstånd upphör då den överläts till en annan verksamhetsutövare, ska till anmälan om upphörande med användning fogas ett intyg från mottagaren om att strålkällan har omhändertagits.

27 §

Från säkerhetstillstånd befriad verksamhet

Med stöd av 49 § 1 mom. 9 punkten behövs säkerhetstillstånd inte

1) för användning, tillverkning, försäljning, installation, innehav, förvaring, import, transport mellan EU-medlemsländerna och lagring av en elektrisk anordning som alstrar joniserande strålning, om anordningen drivs med en spänning på högst 30 kilovolt (kV) och inte, på ett avstånd på 10 cm från den yta på anordningen som är åtkomlig, förorsakar en dosrat som är högre än 1 mikrosievert (μSv) i timmen,

2) för branddetektorer och brandvarnare med radioaktiva americium-241 isotoper som används i enlighet med deras avsedda ändamål samt för återförsäljning och för innehav, förvaring, lagring, installation, underhåll och reparation i anslutning till användning och återförsäljning av dem; nya brandvarnare får innehålla americium-241 isotoper högst 40 kilobecquerel,

3) när slutna strålkällor med högst 40 kilobecquerel radioaktiva americium-241-, strontium-90- eller cesium-137-isotoper som på grund av deras strålsäkerhetsegenskaper är avsedda för undervisning används som läromedel i skolor, yrkesläroanstalter och i med dem jämförbara inrättningar, förutsatt att läroanstalten har en utnämnd strålsäkerhetsansvarig,

4) när lampor och tändanordningar innehållande radioaktiva ämnen till en mängd som inte är högre än frigränsen används i enlighet med deras avsedda ändamål samt för återförsäljning och för innehav, förvaring, lagring, installation, underhåll och reparation i anslutning till användning och återförsäljning av dem.

28 §

Förutsättningar för befriande från säkerhetstillstånd

Verksamheten kan i princip anses vara säker på det sätt som avses i 50 § 1 mom. 3 punkten i strålsäkerhetslagen, om arbetstagarna inte behöver klassificeras såsom strålningsarbetare och den effektiva dosen orsakad för en enskild individ i allmänheten, med undantag av osannolika strålsäkerhetsincidenter, inte är större än storleksklassen

- 1) 10 μ Sv per år i fråga om artificiella radioaktiva ämnen,
- 2) 1 mSv per år i fråga om naturliga radioaktiva ämnen.

Vid osannolika strålsäkerhetsincidenter får den verksamhet som avses i 1 mom. 1 punkten inte orsaka en enskild individ i allmänheten effektiv dos som är högre än 1 mSv per år.

Vid bedömningen av den dos som naturliga radioaktiva ämnen orsakar ska hänsyn tas till det tillägg till dosen av befintlig lokal bakgrundsstrålning som verksamheten orsakar.

29 §

Ställande av säkerhet

Vid sådan verksamhet som avses i 54 § 1 mom. 1–3 punkterna i strålsäkerhetslagen är grundavgiften för säkerheten 10 000 euro. Tilläggsavgiften är 75 euro per avgiftsenhet.

Antalet avgiftsenheter räknas ut genom att värdet på aktiviteten hos det radioaktiva ämnet i den slutna strålkällan, värdet på aktiviteten hos det radioaktiva ämne som innehas per gång eller det nuklidspecifikt sammanräknade värdet på aktiviteten hos de slutna strålkällor som ska tas ur bruk årligen divideras med värdet på aktiviteten hos den slutna strålkälla med hög aktivitet som det föreskrivs om med stöd av 75 § 5 mom. i strålsäkerhetslagen.

Strålsäkerhetscentralen kan beräkna och fastställa en lägre tilläggsavgift än den som räknats ut enligt 1 mom., om antalet avgiftsenheter är högre än 2 000 och om det är uppenbart att säkerheten är för stor i förhållande till de risker som hänför sig till verksamheten. I detta fall får säkerheten dock inte vara mindre än 160 000 euro.

Säkerhet ska ställas vid sådan verksamhet som avses i 54 § 1 mom. 4 punkten, om kostnaderna för oskadliggörandet av de radioaktiva avfallen, de åtgärder som behövs för strålsäkerheten vid avfallshanteringen av de avfall som avses i 78 § 3 mom. i strålsäkerhetslagen eller de åtgärder som behövs för rengöringen av miljön beräknas vara större än 100 000 euro.

6 kap.

Utsläpp och avfall

30 §

Radioaktivt avfall

Fast radioaktivt avfall som uppkommer i strålningsverksamhet anses inte vara radioaktivt avfall, om aktivitetskoncentrationen i avfallet är lägre än den friklassningsnivå som avses i 85 § i strålsäkerhetslagen.

En strålkälla anses inte vara radioaktivt avfall, om dess aktivitet eller aktivitetskoncentration är lägre än den frigräns som avses i 49 § i strålsäkerhetslagen. Om strålkällan innehåller olika radionuklider eller om flera strålkällor hanteras samtidigt, anses en strålkälla eller ett parti strålkällor inte vara radioaktivt avfall när den nuklidspecifika aktiviteten eller aktivitetskoncentrationen dividerad med motsvarande frigräns är lägre än 1 för samtliga nuklider sammanlagt.

Radioaktiva ämnen som har släppts ut i miljön eller avloppsnätet med stöd av 127 § i strålsäkerhetslagen anses inte vara radioaktivt avfall.

31 §

Avfall som inte utgör radioaktivt avfall

Det avfall som avses i 78 § 3 mom. i strålsäkerhetslagen är sådant avfall vid verksamhet med exponering för naturlig strålning och vid skyddsinsatser vars aktivitetskoncentration är högre än den friklassningsnivå som avses i 85 § i strålsäkerhetslagen.

32 §

Sekundär ombesörjningsplikt

Strålsäkerhetscentralen sörjer för genomförandet av de uppgifter i fråga om den i 80 § 1-3 mom. i strålsäkerhetslagen avsedda plikt som staten ska sköta.

Ansvar för avfallet övergår till staten när avfallet överläts till Strålsäkerhetscentralen.

33 §

Nationellt avfallshanteringsprogram för radioaktivt avfall

I det nationella avfallshanteringsprogram för radioaktivt avfall som avses i 87 § i strålsäkerhetslagen ska lämnas åtminstone följande uppgifter:

- 1) övergripande mål för de nationella handlingslinjerna för hanteringen av radioaktivt avfall,
- 2) de viktigaste delmålen och tydliga tidsramar för uppnåendet av dem mot bakgrund av de övergripande målen i programmet,
- 3) den totala mängden radioaktivt avfall samt en uppskattning av de framtida mängderna, inklusive avfall som uppkommer vid avlägsnandet,
- 4) förläggningsplatsen för det radioaktiva avfallet samt dess mängd i enlighet med relevant klassificering,
- 5) avfallshanteringens planer och tekniska lösningar för hanteringen av det radioaktiva avfallet från genereringen av avfallet till slutförvaringen av det eller till dess det oskadliggörs på något annat sätt,
- 6) planer för tiden efter slutlig förslutning av slutförvaret samt den period under vilken kontrollerna av slutförvaringen fortgår och de medel som ska användas för att bevara kunskapen om anläggningen på lång sikt,
- 7) de åtgärder för forskning, utveckling och demonstration som krävs för att genomföra lösningar för hanteringen av radioaktivt avfall,
- 8) ansvaret för genomförandet av programmet och bedömningskriterierna för att följa hur målen för programmet uppnås och genomförandet framskrider,
- 9) en uppskattning av kostnaderna för programmet och underlaget för detta,
- 10) uppgifterna om de gällande arrangemangen för finansiering av genomförandet av hanteringen av radioaktivt avfall,
- 11) uppgifter om programmets offentlighet samt om säkerställande av öppenheten,
- 12) de avtal om hanteringen av radioaktivt avfall som Finland ingått med andra stater.

7 kap.

Yrkesmässig exponering

34 §

Klassificering av strålningsarbetare

En strålningsarbetare ska placeras i kategori A om den effektiva dos som strålningsarbetet orsakar kan vara högre än 6 mSv per år eller om ekvivalentdosen för ögats lins kan vara högre än 15 mSv per år eller om ekvivalentdosen för huden, händer, armar, fötter eller vrister kan vara högre än 150 mSv per år.

Övriga strålningsarbetare ska placeras i kategori B.

35 §

Definiering av områden där arbetet utförs

Vid identifiering av och definiering i kontrollerade områden och övervakade områden ska hänsyn tas till verksamhetens natur och till omfattningen av den strålrisk som verksamheten medför.

Ett område ska definieras som ett övervakat område, där den effektiva dos orsakad för arbetstagaren i arbetet kan vara högre än 1 mSv per år eller ekvivalentdosen för ögats lins kan vara högre än 15 mSv per år eller ekvivalentdosen för huden, händer, armar, fötter eller vrister kan vara högre än 50 mSv per år.

Ett område ska definieras som ett kontrollerat område, där arbetet till följd av risk för strålning eller kontamination kräver särskilda åtgärder för att skydda arbetstagaren för joniserande strålning.

36 §

Krav för kontrollerade områden

Om det föreligger risk för radioaktiv kontamination på området, ska det ordnas behövliga arrangemang för personers och varors in- och utpassage.

På ett kontrollerat område ska det finnas märkningar av vilka det framgår områdets kategori samt strålkällornas natur och riskerna med dem.

Verksamhetsutövaren ska för de som arbetar på det kontrollerade området ordna utbildning om arbetsplatsens och arbetsuppgifternas särdrag och förse arbetstagarna med den personliga skyddsutrustning som behövs med tanke på strålskyddet.

37 §

Krav för övervakade områden

På ett övervakat område ska det finnas märkningar av vilka det framgår områdets kategori samt strålkällornas natur och riskerna med dem, om det behövs för beaktandet av en risk. För det övervakade området ska fastställas särskilda regler, om det behövs för beaktandet av en risk.

38 §

Dokumentering av resultaten av övervakning av exponeringsförhållanden

Verksamhetsutövaren ska dokumentera följande om resultaten av övervakningen av exponeringsförhållandena:

- 1) tidpunkten för övervakningen eller mätningarna,
- 2) bestämd dos eller dosrater för extern strålning, varvid även strålningens art och stråleenergi samt den radionuklid som alstrar strålning ska dokumenteras,
- 3) det radioaktiva ämne som har förorsakat kontaminationen och ämnets ytaktivitet samt fysikaliska och kemiska konsistens,
- 4) det radioaktiva ämnets aktivitetskoncentration i luften samt dess fysikaliska eller kemiska konsistens, om dessa behövs för att beräkna dosen,
- 5) resultaten av mätningarna av kontaminationen av arbetstagaren,
- 6) exponeringstid av arbetstagaren, om uppgiften behövs för beräkning av doser,
- 7) ett omnämmande ifall extern strålning, extern kontamination eller radioaktivt ämne i luften inte har konstaterats,
- 8) i fråga om dosmätare som används av flera personer, den bokföring om användningen enligt vilken bedömningar av arbetstagarnas exponering för strålning och slutledningar om behovet av individuell dosövervakning kan göras.

39 §

Externa arbetstagare som arbetar inom kontrollerade områden

Verksamhetsutövaren ska för en extern arbetstagare tillhörande kategori A som arbetar inom ett kontrollerat område vidta de åtgärder som behövs för att efter varje arbetsperiod fastställa den individuella dosen för dokumenteringen av doser enligt 2 mom. Om det inte är möjligt att få mätningresultaten av dosen med den individuella dosmätaren genast efter arbetsperioden, ska dosen fastställas genom en övervakning av exponeringsförhållandena. Om den sammanräknade dosen för de olika arbetsperioderna inte kan vara högre än 6 mSv per månad, behöver arbetstagarens dos inte fastställas särskilt när perioden är kortare än perioden för mätningen av dosen.

I fråga om resultaten av en individuell övervakning av dosen för en extern arbetstagare som arbetar inom ett kontrollerat område ska följande dokumenteras efter varje arbetsperiod:

- 1) tiden för arbetsperioden,
- 2) en uppskattning av den effektiva dosen under arbetsperioden,
- 3) ifall strålningsexponeringen har fördelats ojämnt, en uppskattning av ekvivalentdoserna för de olika kroppsdelarna,
- 4) ifall exponeringen har gällt intern strålning, en uppskattning av intaget av radionuklider eller den intecknade effektiva dosen.

40 §

Bevarande av resultat av övervakning av exponeringsförhållanden och av individuell dosövervakning

Resultat av övervakning av exponeringsförhållanden ska bevaras minst fem år och så länge bevarandet behövs för att säkerställa att verksamheten svarar mot principen om optimering och principen om individuellt skydd samt för att kunna utveckla säkerheten och arbetsmetoderna i verksamheten.

Resultat av individuell dosövervakning av arbetstagare ska bevaras under arbetstagarens hela tid i arbete och så länge arbetstagaren är i tjänst av verksamhetsutövaren eller arbetsgivaren. Även de uppgifter som är väsentliga för att fastställa arbetstagarens individuella dos, såsom resultat av sköldkörtelmätningar och mätningar av hudkontamination, ska bevaras.

På skyddet av personuppgifterna tillämpas vad som föreskrivs särskilt om detta.

41 §

Skydd under graviditet och amning

Efter det att en gravid arbetstagare har meddelat om sin graviditet till verksamhetsutövaren, eller till arbetsgivaren ifall det är fråga om en extern arbetstagare, ska den gravida arbetstagarens arbete ordnas så att ekvivalentdosen orsakad för fostret är så liten som det genom praktiska åtgärder är möjligt och inte högre än 1 mSv under graviditeten.

En arbetstagare som ammar får inte utföra sådant arbete som är förenat med en betydande risk för intag av radionuklider eller kontamination av kroppen.

42 §

Uppgifter som ska föras in i dosregistret för arbetstagare

Utöver vad som föreskrivs i 20 § i strålskyddslagen ska i dosregistret för arbetstagare föras in

1) i fråga om arbetstagare, nödsituationspersonal och bistående nödsituationspersonal förnamn, efternamn, personbeteckning, kön och medborgarskap samt datum för inledande och avslutande av den individuella dosövervakningen, ,

2) i fråga om verksamhetsutövare och externa arbetstagares arbetsgivare verksamhetsutövarens och arbetsgivarens namn, adress och identifikationsuppgifter samt namnet på arbetsgivarens kontaktperson,

3) uppgift om strålningsverksamhet och exponeringens art samt strålningsarbetarens kategori,

4) i fråga om resultaten av individuell dosövervakning förs i dosregistret in tidpunkten för dosmätningen och resultatet av mätningen eller av fastställandet av dosen samt i fråga om intern exponering de uppgifter som har använts för fastställandet av dosen,

5) i fråga om strålsäkerhetsincidenter uppgifter om exponeringsförhållandena och utredningar om vidtagna åtgärder.

Om arbetstagarens individuella strålningsdos har fastställts, registreras den effektiva dosen i mSv, ekvivalentdosen i mSv för de olika kroppsdelarna vid ojämn fördelning av strålningen samt intecknad effektiv dos i mSv vid intag av radionuklider.

43 §

Krav för dosövervakningsdokument

För strålningsarbete som ska utföras utomlands ger Strålsäkerhetscentralen på en extern arbetstagares begäran ett dokument ur dosregistret för arbetstagare som gäller den individuella strålningsexponeringen (dosövervakningsdokument), som ska innehålla

1) uppgiften om den effektiva dos av arbetstagaren i mSv för under en period på fem år inklusive innevarande år,

2) till de delar som fastställningar har gjorts uppgiften om dosen för de kroppsdelar som exponerats i situationer där strålningsexponeringen har fördelats ojämnt, såsom ekvivalentdoser-

na i mSv för öga, händer, armar, fötter och vrister, och i fråga om intag av radioaktivt ämne uppgiften om den intecknade effektiva dosen i mSv,

3) dokumentutfärdarens namn och adress,

4) datum för utfärdandet av dokumentet.

Strålsäkerhetscentralen utfärdar inte utan godtagbart skäl ett nytt dosövervakningsdokument till arbetstagaren innan det tidigare utfärdade dokumentet har återsänts.

8 kap.

Icke-medicinsk exponering vid utbildning av personer

44 §

Information och samtycke

Den information som avses i 124 § 1 mom. i strålsäkerhetslagen ska ges innan samtycke inhämtas.

För lämnandet av informationen och inhämtandet av samtycke ansvarar remitterande läkaren eller tandläkaren då utbildningen är en del av en hälsoundersökning eller av en bedömning av hälsotillståndet som utförs av en läkare eller tandläkare. Vid utbildning med anordningar inom hälso- och sjukvården är det den juridiska person eller myndighet som påkallar utbildningen som ansvarar för lämnandet av informationen och inhämtandet av samtycke. Den juridiska person eller den myndighet som påkallar utbildningen och den verksamhetsutövare som ansvarar för utbildningen kan komma överens om arrangemangen för lämnande av information och begäran om samtycke.

En person som efter att ha fått information söker sig till en sådan utbildning som utförs på remiss av läkare kan anses ha gett sitt samtycke.

Vid utbildning som utförs med någon annan anordning än anordning inom hälso- och sjukvården kan personen anses ha gett sitt samtycke när personen i fråga utbildas efter att ha fått den information som avses i 124 § 1 mom.

9 kap.

Nödsituationer med strålrisk

45 §

Bestämmande av referensnivå för allmänheten

Referensnivån för exponeringen av allmänheten i en nödsituation med strålrisk är en effektiv dos på minst 20 mSv och högst 100 mSv per år.

I en nödsituation med strålrisk kan det bestämmas att referensnivån under situationen i fråga kan vara lägre än den dos som föreskrivs i 1 mom., om det är motiverat med hänsyn till situationens allvarlighetsgrad och omfattning. Referensnivån får inte vara lägre än 20 mSv, om det krävs oskäligt omfattande eller dyra åtgärder för att uppnå den.

Under en nödsituation med strålrisk ska referensnivån för allmänheten sänkas så fort som möjligt med beaktande av situationen.

46 §

Referensnivåer för nödsituationspersonal och bistående nödsituationspersonal

Referensnivån för exponeringen av nödsituationspersonal och bistående nödsituationspersonal i en nödsituation med strålrisk är en effektiv dos på 100 mSv per år.

I en situation när det gäller att rädda liv, förhindra att strålningen förorsakar allvarliga hälsoeffekter eller förhindra att olyckan förvärras, är referensnivån för nödsituationspersonal och bistående nödsituationspersonal en effektiv dos på 500 mSv per år.

47 §

Användning av referensnivåer i beredskap

Verksamhetsutövarna och myndigheterna ska inom sina ansvarsområden vid beredskapsplaneringen för nödsituationer med strålrisk ha beredskap för genomförande av sådana skyddsinsatser med vilka dosen för allmänheten kan hållas på en lägre nivå än referensnivån för en nödsituation med strålrisk.

Verksamhetsutövarna och myndigheterna ska inom sina ansvarsområden vid beredskapsplaneringen för nödsituationer med strålrisk ha beredskap för det strålskydd för nödsituationspersonal och bistående nödsituationspersonal med vilket personalens dos kan hållas på en lägre nivå än referensnivån för en nödsituation med strålrisk.

48 §

Användning av referensnivåer i nödsituationer med strålrisk

I nödsituationer med strålrisk ska skyddsinsatserna genomföras så att den dos som strålningsexponeringen orsakar hålls lägre än referensnivån för en nödsituation med strålrisk med beaktande av alla exponeringsvägar.

Doser som är högre än referensnivån kan dock godtas, om situationen till dess omfattning eller allvarlighetsgrad är sådan att en dos som är lägre än referensnivån inte kan säkerställas genom skyddsinsatser, eller om detta kräver sådana åtgärder som förorsakar oproportionerligt stora skador i förhållande till den nytta som kan uppnås.

10 kap.

Befintliga exponeringssituationer

49 §

Nationell handlingsplan för identifiering av befintliga exponeringssituationer

I den nationella handlingsplan som avses i 142 § i strålsäkerhetslagen ska hänsyn tas till följande som eventuellt orsakar strålningsexponering:

- 1) avslutade funktioner som inte har omfattats av myndighetstillsyn eller som inte har reglerats som motsvarande funktioner vid tidpunkten för upprättandet av planen,
- 2) de nödsituationer med strålrisk som har föregått den befintliga exponeringssituationen,
- 3) sådana funktioner för vilka det inte går att påvisa en ansvarig verksamhetsutövare,
- 4) radioaktiva ämnen i naturen i andra situationer än de som avses i 18 kap. i strålsäkerhetslagen,
- 5) sådana radioaktiva ämnen som i de situationer som avses i 1–4 punkterna har hamnat i produkter avsedda för konsumtion, med undantag av livsmedel, foder, hushållsvatten och byggprodukter.

I den nationella handlingsplanen ska framföras förfarandena och de ansvariga instanserna för identifieringen av de situationer som avses i 1 mom.

50 §

Plan för åtgärder i befintliga exponeringssituationer

Den plan som avses i 139 § 3 mom. i strålsäkerhetslagen ska innehålla

- 1) målen för planen,
- 2) de områden och människogrupper som påverkas av den befintliga exponeringssituationen,
- 3) de i 140 § i strålsäkerhetslagen avsedda referensvärden som ska tillämpas,
- 4) de skyddsinsatser vars sätt för genomförandet samt omfattning och duration har optimerats,
- 5) åtgärder för individuell och regional rådgivning gällande hanteringen av strålningsexponering,
- 6) åtgärder för att ge anvisningar och information till den exponerade allmänheten om eventuella skador för hälsan och de metoder som den exponerade kan använda för att minska och övervaka sin egen exponering,
- 7) de instanser som ansvarar för åtgärderna samt förfarandena för den ömsesidiga samordningen.

Om en exponeringssituation innefattar naturliga radioaktiva ämnen som inte övervakas inom verksamhet som kräver säkerhetstillstånd, ska planen även innehålla åtgärder för att ge anvisningar och information om ändamålsenliga övervakningsmetoder och skyddsinsatser i fråga om aktivitetskoncentrationerna och strålningsexponeringen.

51 §

Genomförande och revidering av planen

De instanser som ansvarar för genomförandet av den plan som avses i 50 § ska inom sina ansvarsområden

- 1) regelbundet uppskatta de tillgängliga skyddsinsatser som behövs för att uppnå målen samt bedöma effektiviteten hos de planerade och vidtagna åtgärderna,
- 2) i samarbete med Strålsäkerhetscentralen uppskatta hur arbetstagarnas och allmänhetens stråldoser som baserar sig på planen har fördelats,
- 3) överväga eventuella ytterligare åtgärder för att optimera skyddet och minska sådan eventuell strålningsexponering som är högre än referensvärdena.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården övervakar det genomförande som avses i 1 mom. Och reviderar vid behov planen.

11 kap.

Naturlig strålning

52 §

Verksamheter i anslutning till marksubstans, sten eller andra material som krävs för utredning av strålningsexponering

Sådana verksamheter i 151 § i strålsäkerhetslagen vid vilka exponeringen för naturlig strålning kan vara högre än referensvärdet är åtminstone

- 1) produktion av ovanliga jordmetaller,
- 2) produktion av toriumföreningar och framställning av produkter som innehåller torium,
- 3) bearbetning av niob-tantalmalm,
- 4) produktion och förädling av olja och gaser,
- 5) geotermisk energiproduktion,
- 6) framställning av titandioxidpigment,
- 7) termisk framställning av fosfor,
- 8) zirkon- och zirkoniumindustri,
- 9) produktion av gödningsmedel av fosfat,
- 10) cementproduktion och underhåll av klinkerugnar som används därvid,
- 11) användning av torv- och kolkraftverk och underhåll, reparationer och tagande ur bruk av pannor i dessa,
- 12) framställning av fosforsyra,
- 13) smältning av metallmalm och av anrikad metallmalm,
- 14) tillverkning av hushållsvatten i filtreringsanläggningar för grundvatten,
- 15) brytning av annan malm än uranmalm.

53 §

Byggprodukter som krävs för utredning av strålningsexponering

Sådana i 153 § i strålsäkerhetslagen avsedda byggprodukter som orsakar en exponering för naturlig strålning som kan vara högre än referensvärdet är åtminstone

- 1) byggnaders stomkonstruktioner som tillverkas av mineralbaserade råvaror,
- 2) byggprodukter vars huvudsakliga byggmaterial består av granit eller andra granitoider såsom bergkross som innehåller granodiorit, tonalit eller gnejs samt grus eller sand,
- 3) byggprodukter där mellanprodukter, sidoprodukter eller avfall från industrier som utnyttjar aska eller mineralbaserade naturliga material har använts som råvara.

54 §

Nationell handlingsplan för förebyggande av riskerna med radon

I den nationella handlingsplan som avses i 159 § i strålsäkerhetslagen behandlas de risker som uppstår när bostäder, andra vistelseutrymmen och arbetsplatser exponeras för radon från jord- och berggrunden, byggprodukter och hushållsvatten.

I bilaga 6 föreskrivs det närmare om innehållet i handlingsplanen.

Handlingsplanen revideras vart femte år.

12 kap.

Godkännande av dosimetritjänst och andra strålningsmätningar

55 §

Ansökan om godkännande av dosimetritjänst

Ansökan om godkännande av dosimetritjänst ska innehålla

- 1) dosimetritjänstens namn, dosimetritjänstens kontaktperson och driftställets kontaktuppgifter,

- 2) uppgifter om dosimetritjänstens organisation och verksamhet, personalens kompetens samt uppgifter om den kvalitetsstandard som följs i verksamheten,
 - 3) tekniska uppgifter om dosimetrisystemet inklusive mätmetoder och kvalitetssäkring,
 - 4) kalibreringsintyg, testningsrapporter och en bedömning av mätosäkerheten, mätningarnas spårbarhet till mätnormalerna samt en förteckning över de standarder som har använts för att påvisa mätningarnas tillförlitlighet,
 - 5) ackrediteringsbeslutet och protokoll från periodiska bedömningar av ackrediteringstjänsten,
 - 6) en motivering till varför ackreditering saknas, om så är fallet, och en redogörelse om kvalitetsystemet enligt standard SFS-EN ISO/IEC 17025,
- Till ansökan ska i ett utdrag ur ett behörigt register fogas de uppgifter som avses i 1 mom. Dosimetrisystemet innefattar personliga dosmätare, avläsningsapparater och tillhörande apparater samt de program och anvisningar som ska användas vid fastställandet av doser.

56 §

Ansökan om godkännande av övriga strålningsmätningar

- Ansökan om det godkännande som avses i 60 § i strålsäkerhetslagen ska innehålla
- 1) de uppgifter som behövs för att individualisera sökanden samt kontaktperson,
 - 2) mätmetod, det avsedda ändamålet för mätaren eller mätutrustningen samt dess tillförlitlighet och lämplighet för det avsedda ändamålet, de strålningsslag och energiområden som ska mätas samt mätstorheter och mätområden,
 - 3) tekniska uppgifter om mätaren eller mätutrustningen,
 - 4) handlingar om kalibrering, testning och mätprecision,
- Mätningstrustningen omfattar mätapparater och alla de övriga apparater som används för att få fram mätresultatet.

13 kap.

Strålsäkerhetscentralens inspektionsprogram

57 §

Strålsäkerhetscentralens inspektionsprogram

Innehållet i det inspektionsprogram som avses i 182 § i strålsäkerhetslagen ska vara sådant att övervakningen enligt programmet med beaktande av de risker som verksamheten medför garanterar att strålningsverksamheten är säker och att bestämmelserna i strålsäkerhetslagen samt villkoren i säkerhetstillstånden iakttas.

58 §

Inspektionsprogrammets innehåll

I inspektionsprogrammet ingår det både förhandsanmälda och icke-förhandsanmälda inspektioner samt regelbundna inspektioner och inspektioner som utförs enligt prövning från fall till fall.

Inspektionsprogrammet kan även innehålla inspektioner som grundar sig på enkäter eller uppgifter och datamaterial från verksamhetsutövaren och som inte innefattar ett besök på verksamhetsplatsen.

I programmet framförs målperioder för de regelbundna inspektionerna, grunderna för utförande av de olika inspektionerna samt det centrala innehållet i inspektionerna. I programmet

beaktas de kategorier för strålningsverksamhet som avses i 27 § i strålsäkerhetslagen samt erfarenheterna av observationer som gjorts vid tidigare inspektioner.

14 kap.

Strålsäkerhetsdelegationen

59 §

Uppgifter

Strålsäkerhetsdelegationen har till uppgift att

- 1) ge utlåtanden om ärenden som gäller strålningsverksamhet, befintliga exponeringsförhållanden och nödsituationer med strålrisk samt andra ärenden som är av betydelse för strålsäkerheten,
- 2) ge utlåtanden om de bestämmelser och föreskrifter om strålsäkerhet som bereds vid Strålsäkerhetscentralen och andra myndigheter,
- 3) följa utvecklingen inom strålsäkerhet samt forskningen inom branschen,
- 4) främja det inhemska samarbetet inom strålsäkerhet samt följa det internationella samarbetet,
- 5) framföra initiativ för behöriga myndigheter om de åtgärder som behöver vidtas för strålsäkerheten.

60 §

Mandatperiod och sammansättning

Statsrådet utnämner en ordförande, vice ordförande och högst sju övriga medlemmar för tre år i sänder för Strålsäkerhetsdelegationen. Varje medlem har en personlig suppleant. De som utnämns till medlemmar i delegationen ska ha högklassig expertis på strålsäkerhetsområdet.

61 §

Experter och sektioner

Strålsäkerhetsdelegationen kan kalla permanenta experter för sin mandatperiod. Delegationens permanenta expert är Strålsäkerhetscentralens generaldirektör.

Delegationen kan tillsätta sektioner för beredning av ärenden, och för dessa kan delegationen även kalla sådana permanenta experter som inte hör till delegationen. Sektionerna kan även höra experter. Sektionens ordförande ska vara medlem av delegationen.

62 §

Delegationens möten och beslutförhet

Strålsäkerhetsdelegationen sammanträder på kallelse av ordföranden, eller vid förhinder för denne av vice ordföranden, när minst två medlemmar skriftligen begär det för behandlingen av ett visst ärende.

Delegationen är beslutför när minst hälften av medlemmarna och ordföranden eller vice ordföranden är närvarande.

63 §

Sekretariat

Strålsäkerhetsdelegationen kan ha en generalsekreterare med uppdraget som bisyssla och en annan sekreterare med uppdraget som bisyssla, vilka Strålsäkerhetscentralen förordnar till uppgiften efter att den har hört delegationen.

64 §

Rapportering

Strålsäkerhetsdelegationen ska sammanställa en rapport om sin verksamhet för social- och hälsovårdsministeriet vid utgången av mandatperioden.

15 kap.

Ikraftträdande

65 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2018.

Helsingfors den 22 november 2018

Familje- och omsorgsminister Annika Saarikko

Regeringssekreterare Helena Korpinen